

[Jensen (Aale).]

lige Regler. Hvordan det ærede Medlem og hans Parti og de, som slutter sig til, vil klare dette overfor deres Meningsfæller i de sønderjydske Landsdele, skal jeg naturligvis ikke blande mig i, det vedkommer jo ikke mig. Jeg ved, at der er et meget stort Tal i Sønderjylland, som ønsker Udstykning efter 4. Oktober-Lovens Regler, men jeg ved ogsaa, at der har lydt en Røst fra et Medlem her i Tinget, der tilhører Venstre, gaaende ud paa, at de, der har baaret Dagens Byrde under Fremmedherredømmet, ikke er Tilhængere af 4. Oktober-Lovens Regler. Jeg skal nu lade ligge, hvem der har baaret Byrderne under Fremmedherredømmet — det er vel saa nogenlunde dem, der bærer dem i Dag —, men jeg ved, som sagt, at der er mange, som slutter sig til 4. Oktober-Lovens Regler, men det er sikkert ikke dem, Venstre regner med blandt sine Vælgere, og det samme gælder det konservative Folkeparti. Der er altsaa sket det, at den Paragraf i Loven, der muliggjorde Udstykning efter andre Regler, er udgaaet efter et Forslag, som de to Partier har stillet, og derfor er det de to Partier, der har forhindret, at der kan udstykkes efter andre Regler end 4. Oktober-Lovens.

Den ærede Ordfører (Hauch) sagde, at der var udfoldet store Bestræbelser for at naa til Enighed. Jeg har nu ikke mærket noget til saadanne Bestræbelser fra den Side; tværtimod har man sagt: Hvis I vil bøje jer ind under vor Villie, kan vi opnaa Enighed, men vi frir ikke paa disse Punkter. Derfor staar vi nu med det negative Resultat, som antagelig om et Øjeblik vil være en Kendsgerning.

Jeg kan, som Lovforslaget nu foreligger, ikke anbefale ærede Medlemmer at stemme derfor; men jeg vil heller ikke være med til at hindre Sagens videre Gang i Rigsdagen. Man ved jo aldrig, hvad der kan ske; man har før set, at der har været divergerende Meninger mellem Folketingets og Landstingets konservative Partier, og det kunde jo hænde, at man i Folketinget tog lidt anderledes paa det, end man gør her i Tinget. Jeg skal derfor ikke foreslaa, at man stemmer imod Lovforslaget, men anbefale Tingets ærede Medlemmer at undlade at stemme.

Jeppesen (Drusebjerg): De Ændringer af dette Lovforslag, der er vedtaget ved anden Behandling, betyder, at den saakaldte 4. Oktober-Brugsform forsvinder af dansk Jordlovgivning, saafremt der da ikke sker et Mirakel i allersidste Øjeblik derved,

at det høje Folketing omformer Lovforslaget. Men da Resultatet deraf vil være, at det atter skal tilbage hertil, er Sandsynligheden jo ikke stor for, at der ad den Vej vil opnaas et Resultat. Sandsynligheden taler altsaa for, at den Brugsform, som nu i 11 Aar har været en Hovedhjørnesteen i dansk Jordlovgivning, forsvinder, fordi et af de Partier, som den Gang var med til at gennemføre den, har forladt denne Brugsform og stillet sig meget fjendtligt imod den.

Hvis man nu spørger om Grunden dertil, og Spørgsmaalet stilles paa den Maade: Er denne Brugsform ringere end den saakaldte gamle Husmandslovs? — er der endnu ikke nogen, heller ikke den ærede Ordfører, som har givet det Svar, at denne Brugsform driftsmæssigt set ligger under den anden Brugsform, den saakaldte gamle Husmandslovs. Det er ikke det, man hæfter sig ved. Man maa indrømme, at hvis man tager Stikprøver, hvis man foretager Sammenligninger ud over det ganske Land, viser det sig, at 4. Oktober-Formen driftsmæssigt fuldt ud har kunnet hævde sig sideordnet med den gamle Husmandslovs. Det, man hævder, er, at den hellige Ejendomsret er i Fare; man hævder, at 4. Oktober-Formen nu pludselig er blevet „Tvangsfæste“ for ikke at nævne værre Ord, som man bruger som Skræmmebilleder for at dække den Vending, man har foretaget imod den Brugsform, man hidtil har givet sin Tilslutning. Det forekommer mig imidlertid, at man skylder Bevis for, at her er Tale om Fæste. Den, som besidder et Brug efter 4. Oktober-Formen, besidder det med en Ejers fulde Ret. Der er ingen, som kan rokke en Fjer i en saadan Brugerets Ret, saa længe han svarer til Staten den Afgift, han skylder Staten i Form af Grundrente af det Beløb, som er indestaaende i Ejendommen. En Ejer efter 4. Oktober-Brugsformen besidder sit Brug med samme Ret, samme tilskødede Ret som Brugerens efter den gamle Husmandslov. Det er altsaa ikke rigtigt, naar man fremsætter den Paastand, at der med Hensyn til Besiddelsesforholdet foreligger en Forskel mellem de to Brugsformer — det skulde da snarest være den, at Brugerens efter 4. Oktober-Formen sidder stærkere og sikrere paa sit Brug end den, som besidder Bruget efter den gamle Husmandslov.

Nu taler man om de Tilbud, der er gjort fra Venstres Side. Ja, Tilbudene kommer i det rette Lys, naar vi ser hen til, hvad der er sket for et Øjeblik siden, da man sablede alt ned, hvad der angik 4. Oktober-Brugsformen. Og hvis man vilde beskæftige sig med det, der er sket for længere Tid til-